

שְׁבוּעוֹת

Parasja Nasso - Num. 6:24-26 (2015)

De hogepriesterlijke zegen.

In deze parasja wordt de drievoudige priesterlijke zegen (Birkat Kohamin) gegeven. Dit gebed heeft het Joodse volk door de eeuwen heen gebeden, het is verzegeld in hun hart en van generatie op generatie doorgegeven.

Birkat kohanim

*Moge de Eeuwige je zegenen en beschermen.
Moge de Eeuwige Zijn licht over je laten stralen en je liefde geven. Moge de Eeuwige altijd bij je zijn en je met vrede omgeven.*

God verleende aan Abraham het voorrecht om zegen te schenken, „.. gij zult tot een zegen zijn” (gen 12:2).

Deze eer werd doorgegeven aan Jitschak en daarna aan Jacov. In deze parasja instrueert Ha'Shem Mosje om dit voorrecht aan de priesters na te laten en aan al hun nakomelingen. In het land Israëel werd de zegen elke dag over het volk uitgeroepen, buiten Israëel op feestdagen. De zegeningen zijn tevens deel van de dagelijkse gebeden. Als we hier bij stil staan, beseffen we vol verwondering dat deze zegeningen al eeuwen lang elke dag plaats vinden, vanaf duizenden jaren geleden toen God ze voor het eerst gaf op de berg Sinaï.

Elke erev Sjabbat wordt deze zegen voor de kiddoesj uitgesproken. Wat een voorrecht dat we de woorden die God Zelf gegeven heeft, mogen uitspreken om onze kinderen te zegenen, woorden die in de Torah zijn opgeschreven. Als we dit gebed uitspreken verbinden wij ons met miljoenen zielen die ons zijn voorgegaan, en tot op de dag van vandaag klinken de stemmen van hen voort, wij zijn bevoorrecht dat wij dit mogen ontvangen en doorgeven.

De zegen bestaat uit drie delen.

- Het eerste deel bevat drie woorden, in herinnering aan de drie aartsvaders.
- Het tweede deel bevat vijf woorden, dit wijst op de vijf boeken van de Torah.
- Het derde deel bestaat uit zeven woorden, dit herinnert ons aan de zeven hemelen en vraagt de Eeuwige om Zijn overvloedige gave.

Moge de Eeuwige je zegenen en beschermen.

Jevarechecha Adonai ve'jishmerecha

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ

De eerste zegen is voor gezondheid en levensonderhoud. Als we de zegen ontvangen hebben, kan zo'n gave gemakkelijk gewoon als dank worden aangenomen. Daarom besluit de zegen met ve'jismerecha “moge God je beschermen” zodat je je altijd bewust bent van deze gift en er zorgvuldig mee omgaat.

Moge de Eeuwige Zijn licht over je

laten stralen en je liefde geven.

Ja'eer Adonai panav eleicha vichoe'necha

יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ

De tweede zegen vraagt de Eeuwige om onze gedachten te verlichten met Zijn heilige onderwijzingen uit de Torah. Dit gebed eindigt met het woord vichoe'necha - “moge hij je gunst in Zijn ogen verlenen” en in de ogen van anderen. Een persoon kan misschien wel veel Torah wijsheid hebben, maar als hij of zij liefdeloos of onvriendelijk is zal de persoon geen schatten kunnen delen met anderen en is de zegen niet compleet.

Moge de Eeuwige altijd bij je zijn

en je met vrede omgeven.

jisa Adonai panav eleicha v'jaseem lecha sjalom

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם

De derde zegen vraagt, dat de Eeuwige op ons neerziet met mededogen, onze zonden vergevend en ons shalom wil geven.

Het laatste woord is Shalom "vrede". Dit leert ons dat zonder vrede al het andere nutteloos is. Je kunt in een kast van een huis wonen maar als je geen vrede met je relaties hebt, zijn al je zegeningen voor niets. De Joodse wijzen zeggen: *"im ein shalom, ein kloom"* als er geen vrede is, is er niets. Het Joodse volk is zich zo bewust van vrede dat de meest belangrijke gebeden, het Amidah en het Kaddisch gebed, besloten worden met een gebed om vrede.

Voordat de zegen door de priester werd uitgesproken reciteerde hij eerst een gebed. Het laatste woord van dit gebed was "Ahavah" liefde. Dit leert ons dat een liefdevol hart de voorwaarde is om de zegen te kunnen overdragen. Een persoon die heel veel kennis van God's Woord heeft maar liefdeloos is, zal niet in staat zijn om deze schatten met anderen te delen en de zegen zal niet compleet zijn.

Je hoeft echter niet een Kohen (priester) te zijn om de zegen te geven. De kracht om te zegenen ligt in ieders bereik, onder voorwaarde dat ons hart overstroomt van liefde.

Zegenen hoort bij het dagelijkse leven van de gelovige Jood, in het Hebreeuws wordt bij een welkom gezegd: *"Baruch haba"* (gezegend is hij die komt) en in het Jiddisch zegt men bij een afscheid: *"zei gebencht"* (wees gezegend).

Rabbi Yisroel Jungreis & Osher Anshel Jungreis

De komst van Jesjoea is ook een weerspiegeling van zegen, de Messias wordt ook wel genoemd: Het licht der wereld, Vredevorst. Zijn leven weerspiegelde de Ahava (liefde) en Shalom (vrede) van de Eeuwige. De Vader wil ons zegenen en beschermen, daarom gaf Hij Zijn zoon.

שבועות - Shavoe'ot

Vorige week vierde Israël Shavoe'ot, bij ons bekend als Pinksteren. Men herdenkt dan het ontvangen van de Torah op de berg Sinaï (Matan Torah).

Tweeduizend jaar geleden kwamen de Joden uit alle landen en streken naar Jeruzalem om dit pelgrimsfeest te vieren. In Handelingen lezen we hoe de Eeuwige de Roeach Hakodesh (Heilige Geest) aan de discipelen geeft. De gevolgen zijn geweldig, de discipelen spraken met de heilige tong in één taal, die iedereen kon verstaan.

In Babel werd de taal verward, maar hier wordt het hersteld. Het is een voorproefje van hoe het straks in de toekomst zal worden.

We zullen één zijn en in één taal de enige Schepper, onze Vader, zegenen en aanbidden.

Volgens de Joodse traditie is het verbond op de berg Sinaï een huwelijksverbond tussen God en Israël. Het Hebreeuwse woord voor "huwelijksakte" is "Ketoeba", het betekent letterlijk "geschreven document". In het Joodse huwelijk wordt er ook een ketoeba opgesteld, hierin staan de verantwoordelijkheden van de beide partijen opgeschreven. De Torah die God op Sinaï gaf is de ketoeba voor het volk Israël.

God daalde neer op de berg met grootsheid, dit is het beeld van de Choepa waaronder het Joodse bruidspaar huwt. Zij zien een huwelijk als een miniatuur versie van het huwelijk op de berg Sinaï. Bij een huwelijk worden kaarsen aangestoken als een herinnering aan het vuur op de berg. Tijdens het huwelijk wordt de ketoeba aan het bruidspaar hardop voorgelezen. Dit is gefundeerd op: *ex. 24:7*

"Hij nam het boek des verbonds en las het voor de oren van het volk en zij zeiden: Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen en daarnaar zullen wij horen".

Het hardop lezen van een huwelijksakte herinnert hen aan hun verbond met God op de berg. In Jeremia wordt duidelijk dat het verbond op Sinaï een huwelijksverbond was:

"Ziet, de dagen komen, spreekt Adonai, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken; Niet naar het

verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt Adonai; Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt Adonai: Ik zal Mijn Torah in hun binneste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. Jer 31:31-33

Ook is het duidelijk in deze tekst dat Israël gefaald had en zich niet aan de huwelijksvoorwaarden had gehouden. Maar de Eeuwige zal Zijn verbond uit liefde op een nieuwe manier geven. De Torah zou in de toekomst niet op stenen tafelen, maar in het hart geschreven worden.

In Handelingen zien wij de woorden van Jeremia in vervulling gaan. De tongen van vuur verwijzen naar het vuur op de berg, net zoals men bij een Joods huwelijk kaarsen aansteekt. Zoals de Eeuwige met Zijn vinger in de stenen tafelen schreef, zo schrijft Hij met vuur Zijn Torah in de harten van de discipelen. De Torah geschreven in het hart wordt zichtbaar, in de liefde:

De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling van de Torah. Rom 13:10

De woorden van Jeremia zullen in de toekomst een verdere vervulling krijgen, als de Geest uitgestort zal worden op alle vlees en geheel Israël gered zal worden, en alle volken zullen met haar gezegend worden.

Een Torahrol is volledig handgeschreven als er ook maar één letter is beschadigd is hij niet kosher meer. Je kunt niet zomaar een Torahrol kopen en je mag eigenlijk ook geen Torahrol verkopen. Er zijn enkele omstandigheden waar het wel mag. Eén daarvan is om een huwelijk te bekostigen.

Jesjoea, de vleesgeworden Torah, werd verkocht voor dertig zilverlingen. Onze bruidsschat is door Hem betaald, uit liefde zodat wij één kunnen zijn met de Eeuwige.

Dood en opstanding op Sinai.

Van dit grootse gebeuren op de berg Sinaï wordt in de Joodse midrashsjem het volgende verteld:

Mosje bracht Israël bij de berg om God te ontmoeten. De Eeuwige daalde neer op de berg Sinai, op de top van de berg (ex. 19:20). Tijdens dit gebeuren was het op de hele wereld doodstil. Men durfde bijna niet te ademen. Geen vogel zong, geen koe loeide, de zee was stil, geen enkel schepsel maakte enig geluid.

Toen opende God de poorten van de hemelen en verscheen in Zijn ontzagwekkende schoonheid, gekroond en zittend op de Glorietroon. Hij begon te spreken en donder en bliksem kwamen uit Zijn mond, het volk vluchtte bij het horen van het geluid van de ontzagwekkende stem. Tijdens de vlucht begaven hun harten het en hun zielen vluchtten uit hun lichamen. Ze stierven allemaal.

Toen richtte de Torah zich tot de Eeuwige en zei: *“Koning van het universum! Geeft U mij de levenden of de doden?”* God antwoordde en zei: *“de levenden”*. De Torah zei: *“maar ze zijn allen gestorven”*. De Eeuwige zei: *“Terwille van de Torah zal ik ze opwekken uit de dood”*. Toen liet de Eeuwige de dauw des levens uit de hemel neerdalen. Zodra de dauw de mensen aanraakte, werden hun levens hersteld. Ze werden versterkt en bemoedigd. Aan het einde der tijden zullen de doden weer worden opgewekt, alles

zal door de Torah hersteld worden. Het volk beefde nog steeds na dit indrukwekkende gebeuren, zelfs nog meer dan eerst. Zij hadden de moed nog niet om naar de Shechina (de heerlijkheid van God) te kijken, ook hadden ze nog niet de kracht om op eigen benen te staan. Om te voorkomen dat ze weer zouden bezwijken stuurde God duizenden dienende engelen, zodat een ieder twee engelen ter ondersteuning had. Eén engel legde zijn hand op het hart om het rust te geven en de andere engel richtte de persoon op, zodat hij of zij de Heerlijkheid kon aanschouwen.

Op deze wijze zagen zij vol ontzag, maar tevens gerustgesteld door de engelen, Gods grote prachtige schoonheid. Toen vroeg de Eeuwige: *“willen jullie de Torah aannemen?”* En iedereen antwoordde gezamenlijk *“Ja!”* God opende de zeven hemelen, en Israël overzag het gehele universum van het ene uiterste tot aan het andere uiterste. En ze hoorden de Eeuwige zeggen:

“Weet dat er niemand is zoals Ik, in de hemelen of op de aarde”.

En ze zagen met hun eigen ogen dat het de waarheid was. Van de engelen wordt gezegd dat zij de volgende passages uit de Torah uitspraken. De ene engel sprak: *“Jullie hebben het te zien gekregen, zodat jullie het zouden weten, dat Adonai de enige God is. Er is geen ander behalve Hij.”* (Deut. 4:35).

En de andere engel zei: *“Weet daarom vandaag en neem het ter harte, dat Adonai de enige God is boven in de hemel en beneden op de aarde, er is geen ander.”* (Deut. 4:39).

b. Shabbat 88b; Midrash ha-dibrot ex 20:2; Ex. Rabbah 29:4, 29:9; Hooglied zuta 1:2, 4; Pirkei de Rabbie Eliezer 20:4; Midrash Tehillim 19:13, 68:5-7; Pesikta Rabbati 20:4; Otzrot Hajiem -H.Schwartz

De bloeiende berg

Volgens de Joodse overlevering stond de berg Sinai in volle bloei toen Israël de Torah ontving. Daarom heeft men in Israël met Shavoe'ot allemaal mooie bloemen in huis. De bloeiende berg bruist van het leven, ze getuigt van het eeuw-

ige leven in zijn volle kleurrijke pracht. Groen is de kleur van het leven maar ook van de ontmoeting. Geel is de kleur van het oosten en blauw die van het westen. Het volk gaat van west naar oost en daar bij de berg Sinai, waar west en oost samenkomen, vermengen de kleuren geel en blauw zich. Dan wordt alles groen, daar ontvangen zij het leven, de Torah!

In de bijbelse beeldspraak wordt het leven als gras en bloemen omschreven (psalm 103:15), ons leven is kwetsbaar en het duurt maar kort. Met ons kwetsbare leven kunnen we Gods heerlijkheid nog niet aanschouwen, net als het volk bij de berg kunnen wij Gods heerlijkheid nog niet verdragen. Maar terwille van de vleesgeworden Torah ontvangen wij het eeuwige leven. Jesjoea is de eersteling der opstanding en God zal ook ons een nieuw verheerlijkt lichaam geven. De Messias zal straks terugkomen om de gehele schepping te herstellen. De bloemen die we vanavond hebben gekregen herinneren aan het huwelijksverbond tussen God en Israël en aan het vernieuwde verbond dat de Eeuwige met Shavoe'ot heeft ingesteld, waar ook de gelovigen uit de volken deel aan hebben gekregen. In de toekomst zullen wij met Israël in het licht van de Eeuwige onze God bloeien. Tot eer van de enige waarachtige Schepper, Adonai onze Vader. De enige en waarachtige God.

Er is geen ander zoals Hij!

**Sjabbat Shalom
Vrede van de Messias**

